

ÖSTERRIKE

Wien, pustan och alperna

2015

Text, foto och layout:
Jola & Thomas Johnsson
www.clangula.se

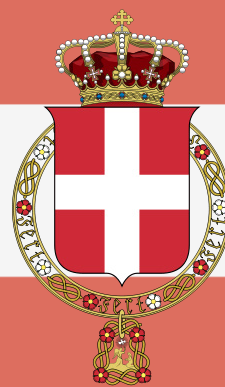
Wien

Pustan

Alperna

Denna resa som vi enbart beställt via internet, och som vi genomförde helt utifrån våra egna önskemål blev lyckad, plan- och vädermässigt!

Vi kom att besöka kulturstaden Wien i tre dagar, låglandet och pustan i öster och de vackra Alperna i de mellersta delarna av landet.

Lite statistik:

Vi exponerade 2 532 bilder (ThJ) och 137 iPhone-bilder (JoJo). Jola hade brutit sin vänstra arm, så hon kunde inte hålla sin systemkamera.

Vi körde 173 mil med Kia Picanto, vilket kostade oss 5 151 kr eller 29,40 kr per mil.

Resan kostade totalt 20 995 kr, eller 10 498 per person eller 1050 kr/pers och dag.

Hälften av resan pris 10 478 kr var transporter (taxi, flyg, tåg, hyrbil)

Om vi jämför med de två övriga resorna i vår var deras kostnad enligt följande:

- * Dubai: 2 107 kr per pers o dag
- * Extremadura: 1 925 kr per pers o dag

Text, foto och layout:

Jola & Thomas Johnsson
Solbrinken 7, 281 41 Hässleholm
thomas@clangula.se
www.clangula.se

Kort om Österrike

Österrike (tyska: Österreich), officiellt Republiken Österrike (tyska: Republik Österreich), är en inlandsstat i Centraleuropa. Österrike gränsar till både Tyskland och Tjeckien i norr, Slovakien och Ungern i öster, Slovenien och Italien i söder och Schweiz och Liechtenstein i väster. Huvudstaden är Wien som ligger vid floden Donau.

Österrikes ursprung dateras tillbaka till 800-talet då territorierna Oberösterreich och Niederösterreich blev alltmer befolkade. Namnet "Ostarrichi" finns först dokumenterat i ett officiellt dokument år 996. Sedan dess har det här ordet utvecklats till Österreich.

Österrike är en parlamentarisk representativ demokrati som består av nio förbundsländer och är ett av sex länder i Europa som har förklarat sig permanent neutralt och är ett av få länder som förbundit sig till ständig neutralitet genom grundlag. Österrike är medlem av Förenta nationerna sedan den 14 december 1955 och Europeiska unionen sedan den 1 januari 1995.

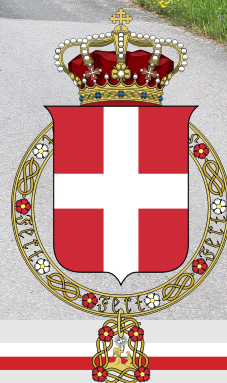
1335 tillkom områdena Kärnten och Krain till **habsburgarnas domäner** och 1363 även Tyrolen. 1452 blev Fredrik III tysk-romersk kejsare och året därpå upphöjdes Österrike till ärkehertigdöme. Under slutet av 1400-talet inledde han det Huset Habsburg blivit berömt för: att genom giftermål framgångsrikt stärka sin makt och bygga ut riket. Bella gerant alii – tu felix austria nube ("Krig får andra föra – du lyckliga Österrike gifter dig") blev mottot då man bland annat tog makten över Spanska imperiet. Den framgångsrika släktutbyggnaden hade sin kulmen under

Maximilian I:s styre 1493–1519. 1526 ärvde Ferdinand I Ungern och Böhmen och inledde de första stegen mot skapandet av en centralmakt med säte i Wien. Införlivandet av Ungern innebar att man nu ställdes direkt mot det Osmanska riket som skulle bli Österrikes nya storfiende. 1529 belägrades Wien av osmanerna och 1683 skedde en andra belägring men återigen misslyckades osmanerna med att erövra staden.

Efter Napoleonkrigen hölls 1814–1815 Wienkongressen där Österrike och de andra stormakterna ritade om Europas karta och Österrike fick tillbaka landområden som man tidigare förlorat. Under revolutionsåret 1848 krävdes reformer över hela det väldiga riket med dess olika folkgrupper. Upproren slogs ner av militären och Frans Josef blev ny kejsare. 1859 förlorade Österrike sina områden i Italien och tvingades acceptera Italiens enande. Efter den österrikiska förlusten mot Preussen i det tyska enhetskriget 1866 blev Preussen den dominerande tyska staten och kunde några år senare bilda kejsardömet Tyskland. Nationalismen kom under 1800-talet att bli ett allt större problem för centralmakten som ville hålla samman de olika delarna. Framför allt ungrarna förde fram krav på förändring. 1867 skapades så **Österrike-Ungern** som en dubbelmonarki mellan de två länderna. Kompromissen skapade ett rike där Österrike och Ungern hade skild inrikespolitik med egna parlament i Wien och Budapest men utåt verkade man gemensamt under enad flagg och statsöverhuvuden Frans Josef. Den 28 juni 1914 **sköts tronföljaren Franz Ferdinand i Sarajevo** vilket utlöste första världskriget där Österrike genom avtal stred bredvid Tyskland. Efter centralmakternas nederlag splittrades Österrike-Ungern 1918.

Ett typiskt landskap i Österrike

Torsdagen den 25 juni

Taxin hämtar oss redan tio minuter före midnatt och tar oss till stationen. Det är 12 grader varmt och klart väder. Strax före halvett avgår tåget till **Kastrups flygplats**, dit vi anländer omkring klockan 2, d v s mitt i natten. Vi checkar smidigt in i flygplatsens automater och går till Seven Eleven-butiken och köper en pizza-slice och en Elephantöl. Den nattliga väntan går relativt smidigt, även om ögonlocken ibland är ganska tung.

Strax efter kl 7 embarkerar vi Austrian Airlines' Airbus, möts av vacker wienervals i kabinen och bjuds senare på en enkel frukost. Strax före 10 landar vi i **Wien**. Vädret är vackert!

Vi hämtar ut vår hyrbil hos Schillers, en enliters och pytteliten Kia Picanto i vacker guldbrun metallic-färg. Därefter ger vi oss på utmaningen att hitta vårt hotell i centrum av Wien. Eftersom staden är en "tvåmiljnersstad" blir det inte helt lätt.

Efter två svettiga timmar och många vägförfrågningar, hittar vi så äntligen rätt och kan checka in på **Star Inn Premium Hotel** i närheten av nybyggda Hauptbahnhof. Ett jättefint hotell med ytterst prisvärda rum.

Vi vilar en stund på hotellet. Därefter går vi - på rekommendation av receptionisterna på hotellet - till krogen "**Der Ringsmuth Restaurant**" och beställer

varsin wienerschnitzel och en Zipferöl. Det smakar himmelskt gott - och är värd varenda euro.

På tillbakavägen handlar vi på butiken "Spar"; bl a ett vitt vin med den österrikiska nationaldruvan grüner veltiner. Vi smuttar på det en stund på hotellrummet (hög syra med smak av syrliga äpplen) men John Blund tar kommandot och redan vid 17-tiden ramlar vi i säng. Vi har nu inte sovit på 33 timmar, så det tidiga sänggåendet känns befogat!

Fredagen den 26 juni

Denna morgon blev något av en sovmorgon. Vi kommer ut på stan först vid lunchtid, tar ut 300 euro i en automat (där vi blir lätt förälskade i två kinesiska nakenhundar) och går och äter frukost på ett modernt café.

Idag är det sol, lätt vind och cirka 25 grader C. Klockan 13 hoppar vi på de färggranna "Hop on Hop off-bussarna" (vi har köpt biljetter för 48 timmar), tar den gula linjen och kommer så småningom ut till slottet Schönbrunn.

1687 gav Leopold I sin tronarvinge Josef I ett uppdrag i form av att bygga ett representativt nybygge. Johann Bernhard Fischer von Erlach (adlad 1696) gav 1688 ett pompöst förslag som skulle överträffa Versailles, men förslaget var däremot inte finansierbart. Detta gjorde att arkitekten i stället 1693 fick ett litet blygsammare projekt i uppdrag.

Det var sommarslott för kejserliga ätten Habsburg av Österrike. De mest bekanta personligheterna som bott här är kejsarinnan Maria Theresia, berömd för sina 12 barn, och kejsarparet Franz Josef av Österrike och hans fru Sissi (Elisabeth av Österrike). En annan kändis var ärkehertigen (kronprinsen) Frans Ferdinand av Österrike, som sköts 28 juni 1914 vilket inledde första världskriget, och kejsardömet fall. En något tragisk barndom tillbringade här också Napoleon I:s son Napoleon II efter faderns fängslande.

Det var även på detta slott, närmare bestämt i ena festsalen, som en femårig pojke från Salzburg, Wolfgang Amadeus Mozart, höll sin första konsert.

Slottet är målat i en vacker gul färg, imponerande stort i sitt omfång och är också mycket vackert. Det omges bl a av en trädrik trädgård, stora blomsterodlingar och några dammar med springvatten. På en höjd mitt emot slottets baksida ligger en ståtlig byggnad som pryds av en gyllene örn, en ståtlig gloriätt.

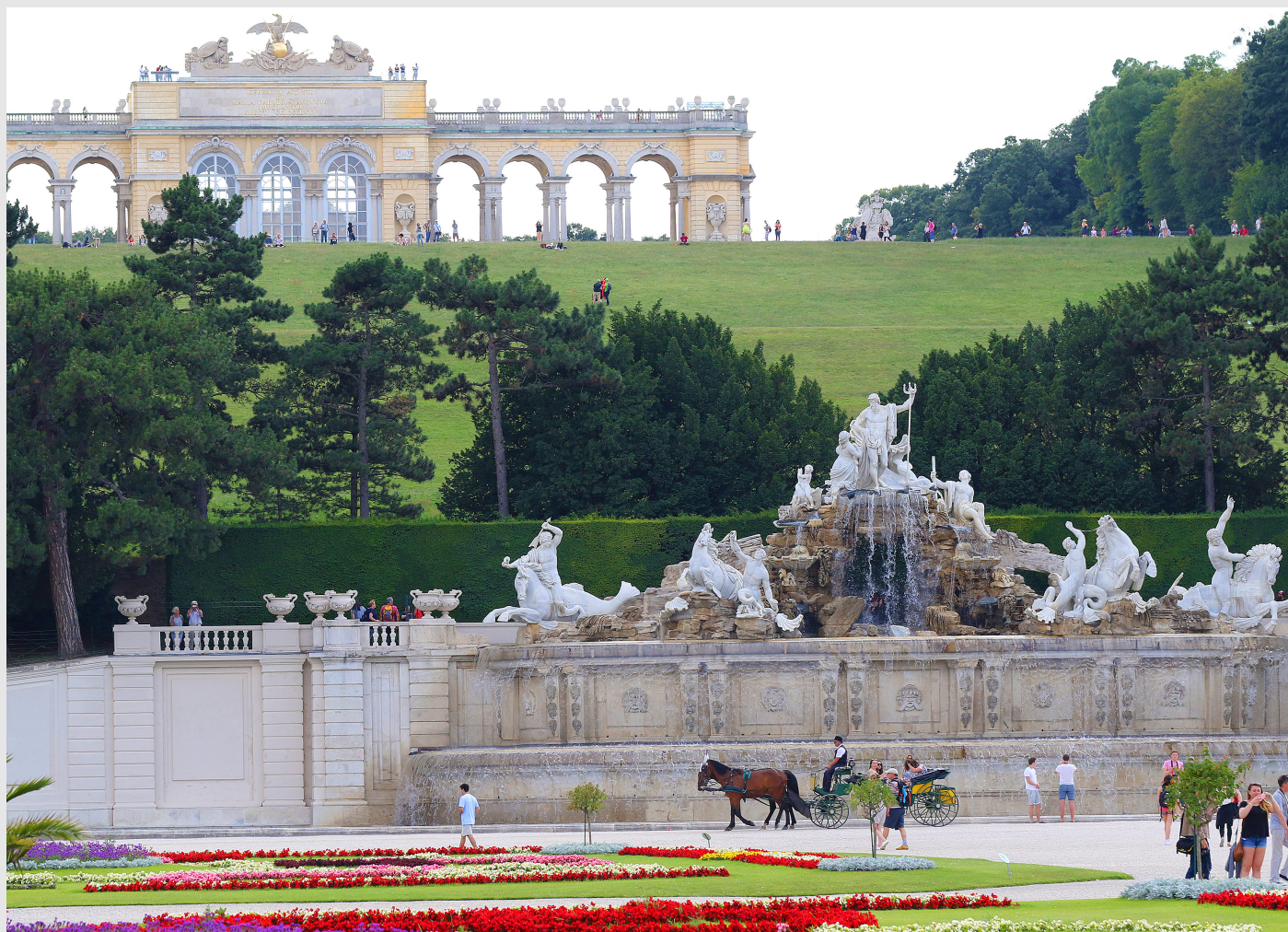
Idag är en skotsk ungdomsorkester på plats och spelar sitt hemlands toner. De bär skotska folkdräkter och vi hör de karaktäristiska säckpiporna. Det är många besökare och några passar på att åka häst och vagn över området. Vi vandrar genom parken upp till utsikten vid gloriätten. Noterar svartkråkor, vanlig kråka, biätare och makaonfjärilar. Eftersom temperaturen nu arbetat sig upp till nästa 30 grader, känns det behövt att släcka törsten. Det gör vi på Landsmans Park Café och med en kall öl, Ottakringer Helles. Den blir vår favoritöl under vår vistelse i Österrike.

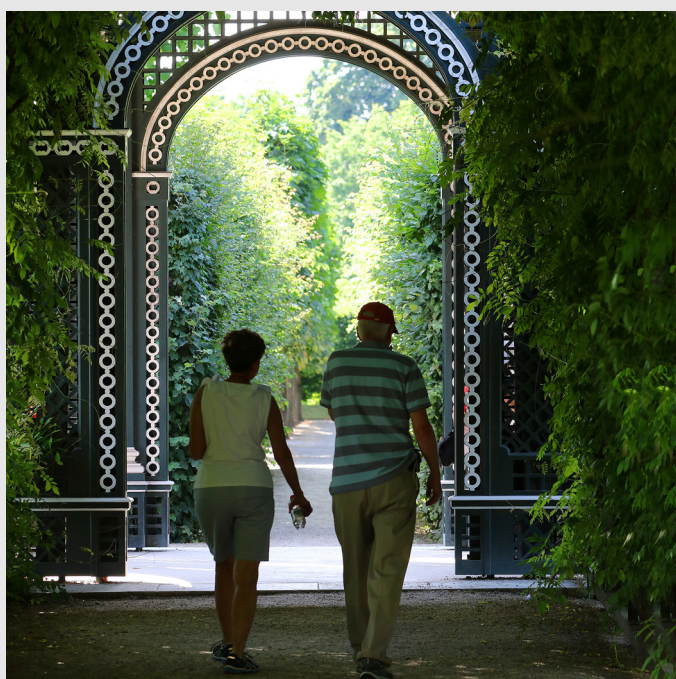
Vid 17-tiden reser vi med bussen tillbaka till vårt hotell vid järnvägsstationen. Handlar några österrikiska specialiteter och ett rött, österrikiskt vin (en cuvée från Burgenland). Det smakar förträffligt! Vid 21-tiden kommer vi i säng och noterar en trevlig "halvdag" i Wien.

Schönbrunn, samtliga bilder

Lördagen den 27 juni

Idag ska vi upptäcka de centrala delarna av Wien och börjar med att äta frukost på matstället Ströck; caffè latte, pizza-slice och mangojuice. Idag är det lätt mullet och cirka 20 grader C. Vi stiger på "Hop on Hop off-bussen", som tar oss till **Statsoperan** i centrum. Ett antal män utklädda till Mozart försöker sälja biljetter till kvällens musikföreställning på temana Mozart och Johann Strauss (42 €/person) - och vi nappar på erbjudandet. Är vi i den klassiska musikens "Mecka", får vi inte missa detta!

Därefter flanerar vi i maklig takt längs en bred gågata, njuter av de pompösa husfasaderna och kommer fram till den mäktiga **Stephansdomen**. Jag bestämmer mig för att gå de 343 trappstegen upp till utsiktsplatsen i kyrktornet. Härifrån har man en god utsikt över staden. Jag noterar att Wien har en ganska sammangytt-rad stadsplan, där monumentalbyggnaderna trängs med varandra. Jag förstår också att Österrike (under viss tid tillsammans med Ungern) varit en stormakt. Det syns på byggnaderna! Gröna vinkullar breder ut sig nordväst om staden och i sydost ser jag det vackra Belvedereslottet.

Efter den lätt svettiga "tornbestigningen" sätter vi oss på en uteservering och tar en öl (Stiegel Goldbräu, 0,33 lit, 4,20 €) tillsammans med mängder av andra turister. Vi vandrar tillbaka längs gågatan, passerar Sacher Hotel. Är man här måste man smaka deras välkända **sacherkaka**. En tårta med fruktigt chokladinnehåll och ett överdrag av mörk choklad. Tillsammans med en cappuccino smakar det förträffligt bra.

Vi beslutar oss för att ta den röda linjens bussar och passerar bl a **kejsarpalatset**, **nationalbiblioteket** och **rådhuset**, innan vi kommer ner till en flodarm av **Donau**. Här stiger vi på en flodbåt som tar oss på en - om sanningen ska fram: rysligt tråkig! - flodtur. Vi skulle ha åkt och tittat på de stadsnära vinodlingarna istället! Vi noterade dock väldigt välgjord graffiti på byggnader längs floden och noterar att man måste passera en sluss för att komma ut på den "riktiga" Donau.

Vi åker tillbaka till Statsoperan, äter middag på **Restaurang Vapiano**, innan vi vandrar bort till **Palais Auersperg** för att njuta av musik från **Wiener Residenzorchester**, en av Wiens bästa. Under nästan två timmar kan vi njuta av musik från Mozart och Johann Strauss, höra skickliga operasångare och se ett par som dansar. Allt mycket professionellt framfört - detta blir en av högtidsstunderna under denna resa.

I väntan på insläpp hade vi väldigt roligt åt en riktig "fjortis", som på alla sätt visade hur man ibland hatar

sin övriga familj när man är i tonåren och flicka! Synd att man inte filmade alla hennes tilltag!

Efter tillställningen frågar jag henne försynt om hon tyckte att musiken var bra. Först får jag en dödande "fjortisblick", sedan skiner hon upp och nickar jakande med hela huvudet. Så det kan gå - bara man fått utlopp för sina rebelliska tankar först!

Vid 20:30 tar vi spårvagnen tillbaka till vårt hotell, köper två baguetter och en flaska rött vin. Denna måltid får avsluta en härlig dag i kulturstaden Wien.

Musikaftonen i Wien på temana Mozart och Strauss d ä

Söndagen den 28 juni

Även idag blir det frukost på matstället Ströck. Det ligger just där man stiger på "Hop on Hop off-bussarna". Vi tar gula linjen mot centrum och hoppar av vid Belvederepalatset.

Schloss Belvedere är en barockslottsanläggning i stadsdelen Landstraße i Wiens historiska centrum. Den utformades av Johann Lukas von Hildebrandt (1668–1745) åt prins Eugen av Savojen (1663–1736). Övre Belvedere och Nedre Belvedere bildar tillsammans med den sammanhållande parkanläggningen en arkitektonisk helhet. De båda slottsbyggnaderna hyser idag konstmuseet Österreichische Galerie Belvederes samlingar, liksom ytterligare utrymmen för vandringsutställningar. Den 15 maj 1955, tio år efter andra världskrigets slut, undertecknade ockupationsmakternas utrikesministrar det österrikiska statstraktatet "för återupprättandet av ett oberoende och demokratiskt Österrike" i Övre Belvedere.

Slottet är inte lika pampigt som Schönbrunn men väl så vackert, där det ligger på sluttningen ner mot centrum. Än en gång förstår man vilken stormakt Österrike en gång har varit. Dammanläggningar och vidsträckta blomsteranläggningar förhöjer slottets skönhet, liksom de många vita statyerna. Vi vandrar runt och njuter av skönheten, tar skydd för en tillfällig regnskur och fotograferar arkitekturen. Strax efter klockan 12 reser vi vidare ner till Operahuset och vandrar en stund i de centrala kvarteren; går bort till det väldiga kejsarpalatset, besöker ett varmt och fuktigt fjärlshus med exotiska jättejärlar och släcker törsten på en "bierstube". Wien är vackert men svårt att få grepp om, tycker jag!

Vi är åter på hotellet klockan 13, handlar, hämtar ut våra väskor och blir rekommenderade ett trevligt boende i storkbyn Rust. Vår lilla bil står kvar där vi parkerade den för tre dagar sedan. Strax före klockan 15 kommer vi iväg, letar oss smidigt ut ur Wien och ställer kosan åt sydost och den flacka pustan. Resan ner till **Rust** går huvudsakligen på fina motorvägar, så inom en timme är vi framme.

Vi parkerar vid rådhuset och torget och går och letar upp vårt rekommenderade boende; en vingård vid torget med en trädgård fylld av blommor, svarta kattungar, häckande stork på taket, sjungande svart rödstjärt, kvittrande steglitsar och ett välbehövligt lugn efter dagarna i Wien. Vi har kommit till paradiset! Vår värdinna, en kvinna i 80-årsåldern, bjuder på kallt, egenproducerat vitt vin (muscatell). Det smakar utmärkt samtidigt som vi konstaterar att det nu är 28 grader och en lätt bris drar igenom byn. Vi installerar oss i ett svalt rum med vitkalkade valvbågar (70 € per natt, inkl frukost).

Eftersom vi är hungriga går vi tvärs över torget till byns **rådhuskällare** och beställer "Zander mitt Perzilekartoffeln" (fisken gös, som fångats i Neusiedler See) och "Puszta Schnitzel mit Bratkartoffeln" (påminner mycket om de köträtter vi fick i Ungern). Till detta dricker vi ett glas chardonnayvin (Stochenhof) och ett glas sauvignon Blanc (vom Geier Kraft). Måltiden smakar mycket gott.

Därefter går vi en promenad genom byn, njuter av de gamla pittoreska husen och kommer ner till stranden av Neusiedler See. Sjön är en grund pustasjö med tämligen brett bälte av vass, och därmed även en bra fågelsjö (något vi skall upptäcka i morgon). Vi ser många grågäss, storkar, starar, rörsångare och en flock med snatteränder.

På vägen hem stannar vi till vid ett Vinotek, talar med ägarna och tittar på olika viner; lika roligt som intressant!

Väl hemma på "vår egen" vingård bjuder ägarinnan på ytterligare ett egenproducerat vin. Denna gång ett rött vin gjort på druvan blauerburgunder från 2014. Det har en lätt rökig smak, som vi faktiskt tycker om. Storkarna klappar på taket, tornseglarna skriar från himlavalvet och lite längre in i trädgården hör vi glada röster från ett sällskap som testar gårdens viner. Det tål att upprepas: Vi är i paradiset!

Slottet Belvedere, samtliga bilder

Den paradisiska byn Rust, samliga bilder

Måndagen den 29 juni

Vi bjuds på frukost klockan 9; te, smörgåsar med pålägg och druvjuice från gården. Vi träffar ett trevligt par från Innsbruck, som också är här på semester. Idag ska vi utforska pustan öster om **Neusiedler See** och väster om den ungerska gränsen. Landskapet vi reser igenom är svagt kuperat och fyllt med vinodlingar. Vi börjar därför följdriktigt med vinprovning i byn **Gols**. Här har man samlat olika viner från området Burgenland. Vi smakar små mängder av tre "vita" vindruvor: Weissburgunder, Grüner veltiner och Muskat Ottonel. Vi fastnar för den sistnämnda och köper en flaska med oss till kvällens "mysafton".

Vi reser vidare och gör ett besök i ett bymuseum vid namn **Mönchhof**. Här har man ställt samman ett komplett samhälle, som det såg ut här ute på pustan för hundra år sedan. Mycket intressant att gå runt bland dessa genuina miljöer.

Vi fortsätter ner mot staden **Illmitz**, passerar åkrar med gula solrosor i mängd och ett flertal grunda pustasjöar samt noterar mängder med grågäss, gravänder, tofsvipor, tornfalkar och ett flertal skäggtärnor. De sistnämnda blir till ett nytt "kryss" för mig. Hit skulle man kommit lite tidigare i vår! Tror här finns ett mycket rikt fågelliv. En stor del av södra Neusiedler See är avsatt som nationalpark i både Österrike och Ungern. Sjöarna öster om Neusiedler See verkar vara salthaltiga (därav vattnets märkliga färg), antingen beroende på att de saknar naturliga utlopp eller för att marken/berggrunden är salthaltig. När jag var här för trettio år sedan såg vi flamingos just är, en art som gillar salthaltigt vatten.

Väl framme i Illmitz vid 14-tiden äter vi lunch (Berner Wurstel mit pommes frites und Sallat samt en lokal öl). Måltiden avslutas med en kulglass.

Stärkta av måltiden gör vi ett besök i nationalparken. Det är platt som en pannkaka, grunda sjöar omgivna av ett vassbälte och rysligt gott om fåglar. Vi noterar bl a följande: Ägretthäger, silkeshäger, skedstork, gråhäger, rödspov, skärfläcka, svartsnäppa (i sommarträkt), grönben, brushane, grågås, gravand, rödhuvad dykand (ett 20-tal ex), stytlöpare, snatterand och brun kärrhök. Hit skulle jag vilja komma antingen i april-maj eller under sensommaren.

Vi ställer nu kosan åt norr, passerar **Podersdorf**, där man kommer helt nära stranden och där man har byggt både brygga och badplats. Denna vackra dag är det många som utnyttjar tillfället till ett bad. Vi är åter i Rust vid halvsextiden. Idag har vi kört 22 mil.

Vi går till Rådhuskällaren och beställer varsitt glas vitt vin (chardonnay resp grauerburgunder) och sitter i

solskenet och njuter av atmosfären vid torget; hussvalornas "skramlande" läten och storkarnas näbbklapper. Vi ringer till Linnea för att höra om allt är bra därhemma - och det är det!

Fågelmarker vid pustasjöarna

Tisdagen den 30 juni

Frukosten serveras även idag klockan 9, vilket passar oss semesterfirare väl. Vid frukosten beslutar vi oss för att ändra resten av resans program rejält. Istället för att besöka Slovakien och Slovenien, beslutar vi oss för att fara upp i de riktiga, österrikiska **Alperna**. Ett tydligt önskemål från Jola, som aldrig varit i Alperna. Roligt när man kan vara så flexibla!

Beslutet innebär att vi tillbringar huvuddelen av dagen på autobahn A2 och A1. Vårt mål är att hitta en trevlig övernattning någonstans söder om Salzburg. Vi tankar vid tolvtiden (20,17 liter för 29,85 €, d v s 1,479 €/liter). Vi passar även på att ta en caffè latte och en god toscakaka. Det är ju inte bara bilen som behöver tanka. Lite senare gör vi ytterligare en stopp för att släcka törsten med en öl. Motorväg A1 går fram strax norr om Alperna och bjuder ett vackert, svagt kuperat jordbrukslandskap.

Klockan 16 passerar vi **Salzburg** och gör ett första stopp för att kolla lämplig övernattning vid **Bishopshofen**. Vi blir dock inte nöjda utan drar vidare till **Zell am See**. Här hittar vi - med hjälp av deras turistbyrå - ett trevligt pensionat som vi tar in på under en natt.

Vi blir rekommenderade en trevlig restaurang vid södra sidan av Zeller See (Das Seerestaurant). Det är varmt och skönt och utsikten över sjön, staden Zell am See och de snöklädda bergen är bedårande. Vi beställer varsin wienerschnitzel med nypotatis och ett glas vitt spritztervin (hälften vitt vin, hälften kolsyrat vatten = mycket läskande). Efter många timmar på motorvägen känns det skönt med denna lugna avrundning av dagen.

Idag har vi kört 45 mil.

På väg mot Alperna

Jola njuter av alpängens blommor

Byn Fusch och vår pensionat

Onsdagen den 1 juli

Vi lämnar Zell am See för att vid niotiden köra upp på hög höjd till **Grossglockner** på **Hochalpenstrasse**. Vi tankar vår lilla bil (19 liter). Vädret är det bästa tänkbara med sol, lätt vind och över 20 grader varmt. Bättre kan det inte bli. Ganska snart passerar vi en vacker liten alpby, **Fusch**. "Här vill jag bo", säger Jola. Och sagt och gjort, så blir det. Vilket härligt boende i en traditionell alpvilla med blommor på balkongerna och en superfräsch inredning. Vi bor på Pension Dorfplatzl hos familjen Oberreiter.

Klockan 09:30 passerar vi "gaten" till nationalparken och påbörjar en brant uppstigning längs slingrande serpentinvägar. Det är oerhört vackert, först med lövträd, sedan gran och lärk. Därefter buskvegetation för att sluta med högalpina ängar, där det fortfarande ligger en hel del snö kvar. Blomsterrikedomen är slående. Vi noterar bl a följande: Jungfru Marie nycklar, krutbrännare, smällglim, midsommarblomster, kungsmynna, smörbollar, alprosor, vårgentiana, lundviva, majviva, svarthö, en storklockig gentiana, "alpsippa", dvärgprimula, alpklocka och purpurbräcka samt mängder med arter som jag inte mäktar med att artbestämma. Av fjärilar noteras den pyttelilla mindre blåvingen och den vanliga puktörneblåvingen. Även några små blomflugor hittas på hög höjd.

Det är en mycket trafikerad bergsväg vi kör fram på, många motorcykelgäng som hetsar sig framåt och uppåt. Utsikten är fantastisk med höga, snöklädda bergstoppar överallt. Vi stannar till vid ett litet gasthaus (2 275 m ö h), tar en kall öl och träffar ägarinnan, som är en svensk kvinna från Lomma. Vi samtalar en stund på vår landsändas tungomål, innan vi far vidare. Hon visar oss bl a ett bestånd med blommande edelweiss. Vägens högsta punkt ligger 2 504 m ö h. De snöröjande maskinerna står fortfarande kvar längs vägen. Så sent som i maj fick man röja undan mycket snö.

Klockan 14 kommer vi fram till **Grossglockner**. Här finns en mycket turistanpassad anläggning med restauranger, affärer och ett stort parkeringsgarage. Inte så mycket vildmarkskänsla här inte. Jag var här för trettio år sedan och kan se att glaciären som går ner för Österrikes högsta berg, Grossglockner (3 798 m ö h) blivit rejält mycket mindre. Liksom de flesta glaciärer i världen. På sluttningarna springer små mysiga mormeldjur mellan sina jordhålor och vi har även turen att se både alpjärnsparv och snöfink. De gulnäbbade alpkajorna är däremot mycket vanliga och flyger fram med stor skicklighet på uppåtvindarna från glaciären.

Klockan 15:30 lämnar vi Grossglockner och far åter mot alpdalen och byn Fusch. Eftersom det är nästan fem mil att köra, kommer vi ner till byn först klockan

18. Vi har kört 10 mil idag. Vår bil har bara en enlitesmotor och ganska få hästkrafter, så i många uppförsbackar har jag fått köra på ettans växel. Nere i dalen är det 30 grader varmt, så vi sätter oss på balkongen och delar en flaska kallt, vitt vin och smälter dagens alla trevliga upplevelser. Tornseglar, hussvalor och klippsvaor fångar flygfän framför vår balkong och solen försvinner tidigt bakom dalgångens branta berg. Temperaturen sjunker till behagliga 24 grader.

Krutbrännare

Mindre blåvinge

Hochalpenstrasse

Alprosor

Smörbollar

Edelweiss

Várgentiania

Alpkaja på uppåtvindar

Alpjärnsparv

Okänd ört

Glaciären vid Grossglockner

Murmeldjur

Purpurbräcka

Storklockig gentiana

2 500 meter over havet

Torsdagen den 2 juli

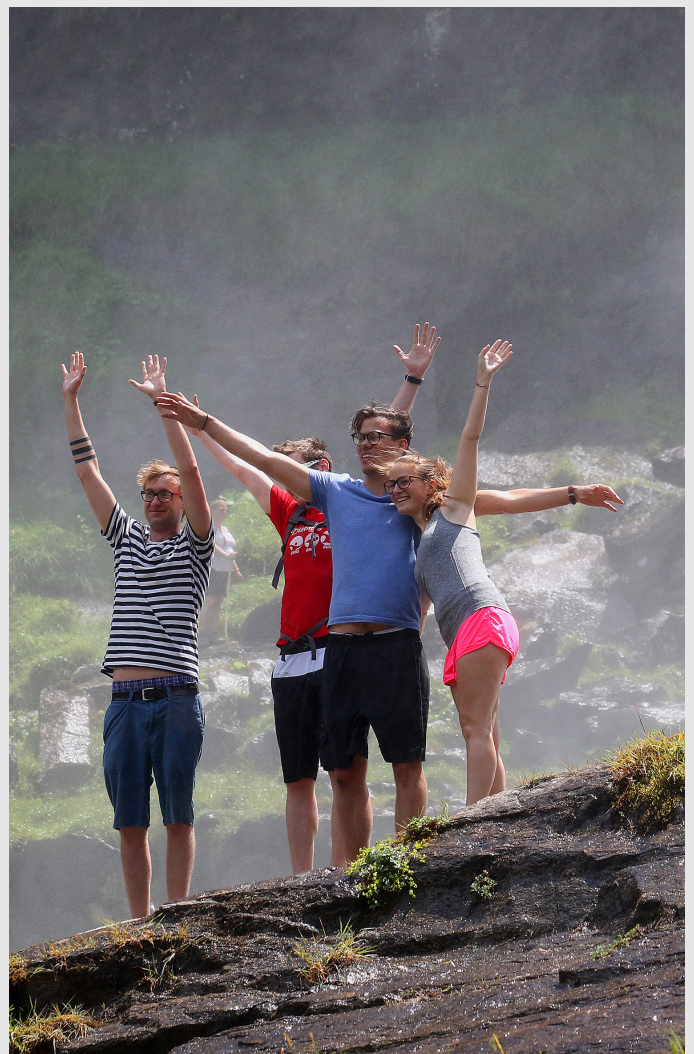
Frukosten klockan 8 smakar förträffligt. En och en halv timme senare ställer vi färdan västerut, till Europas högsta **vattenfall vid Krimml**. Vi kör fram genom en vacker dalgång och parallellt med en smalspårig järnväg som fortfarande är i drift. Vi är framme strax före klockan 11. Eftersom vi är kaffesugna börjar vi med en kopp kaffe och en apfelstrudel. En trevlig servitris, ursprungligen från USA, serverar oss och vi kommer in på frågan vilka kulturella skillnader det finns mellan tyskar och österrikare. Hon svarar bl a att österrikare håller hårt på sina traditioner, att man är mer religiösa (katoliker) och att man gillar ordning och reda mer än t o m tyskarna samt att man har stor samsyn i Österrike kring dessa frågor. "Men framför allt är vi riktiga traditionalister!", avslutar hon. "Och att vi värnar vår vackra natur", tillägger hon. Vi tackar för den intressanta pratstunden och går mot vattenfallet.

With their impressive waterfall drop of 380 m the Krimml Waterfalls are the fifth highest waterfalls in the world and the highest in Europe. With approx. 350,000 visitors each year they are one of the most visited tourist features in Austria. A hiking trail built by the Austrian Alpine Association (OeAV) makes it possible to get very close to this breathtaking nature spectacle, affording sensational views. Enjoy the refreshing mizzle and the impressive power of the water amidst the gorgeous scenery of the Hohe Tauern National Park.

Vattenfallet är verkligen imponerande, även om det just nu inte är maximalt vattenförande! Det faller i tre avsatser och slutar med en enorm vattenkaskad mot slutet. Vattenröken från fallet regnar ner över de närmaste besökarna och gör dem dyblöta. Det gör inget då det nu är nästan 30 grader varmt. Fallen omges av fin gammelskog. Jola fotograferar två stenbockar en bit från fallen, en i brons och en i kött och blod. Värmen gör det nödvändigt med en kall öl under gula parasoller. En kortvarig regnskur drar över oss under "öl-stoppet"!

Vi återvänder mot Zell am See men stannar till i Neukirchen och tar linbanan (eller "cable car" som vi internationellt bevandrade kallar den) upp till Kamberg. Från 800 till 2 100 m ö h. En trevlig tur där man snabbt kommer upp på hög höjd. Under färden tunnas granskogen ut alltmer. Vi ser fina bestånd av blommande alprosor. Och när vi är längst upp är vi en bra bit över trädgränsen. Här uppe finns ett omfattande system av skidliftar i många olika riktningar. Marken är också ganska sliten av många skidturister, så det finns inte speciellt många blommor just här. Däremot går det kor och betar på alpängen och en bit bort ser vi en solcellsanläggning på sluttningen.

Vi återvänder "hem", handlar lite österrikiska specialiteter och två flaskor vin på Lidl. Idag har vi kört 13 mil. Väl hemma på balkongen dukar vi upp läckerheterna från Lidl och njuter av en god måltid (bröd, ostar, tomat, korvar och sallad) och ett kallt vitt vin, Gelber muskateller. Det kan inte bli bättre!

Apfelkstrudeln

Alpsippa

Linbanan upp till 2 100 m ö h

Fredagen den 3 juli

Före frukosten sitter vi en stund på balkongen och ser solen arbeta sig upp över bergstopparna i dalen. De sneda solstrålarna silar ner i dalen och avslöjar en mängd små insekter i luften. Insekter som jagas av seglare och svalor. Nu förstår man hur mycket "luftplankton" det finns i lufthavet och hur fåglarna klarar sin matförsörjning.

Vi har även kontinuerlig kontakt med våra Facebook-vänner över internet. Ett trevligt sätt hålla varandra informerade om vad som händer både nära och långt bort.

Efter ännu en god frukost far vi strax efter klockan nio mot Werfen i östlig riktning. Vägarna har en god kvalitet även om de ibland är både smala och slingrande. Man förstår att det kostar pengar och tar tid att bygga vägar i detta kuperade landskap. Någon gång går vägen fram genom en tre kilometer lång tunnel. Och i de mest trånga passagerna ska både floden (Salbach), vägen och järnvägen samsas om platsen.

Vid 11-tiden kommer vi fram till **Werfen** och den mäktiga **medeltidsborgen Burg Hohenwerfen**, som ligger högt uppe på en spetsig bergstopp mitt i en smal dalgång. En gång i tiden tog man tull av de som passerade genom dalgången, under 1900-talet har det varit ett fängelse och numera är det ett välbesökt turistmål. På den här platsen spelade man in filmen "Örnnästet". Idag har man två gånger om dagen en uppvisning med falkenerare. Jag är lite kluven till detta med falkenerare men när jag ser fascinationen hos de flera hundra skolbarn som kommit för att titta på förmiddagsvisning, undrar jag om denna uppvisning inte kan öka barns förståelse för våra rovfåglar. Jag hoppas det i alla fall! Falkenerarna, i tidsenlig klädsel, visar oss ett flertal rovfåglar och börjar med falkar (pilgrimsfalk, slagfalk), via örnar (havsörn, jättehavsörn) till gamar (gåsgam och grågam). De gör imponerande flygövningar och passerar oss ibland tätt (1-2 dm) över huvudena. När både en örn och en gam landar mitt bland barnen blir de alldeles överlyckliga och fåglarna verkar ta det hela med ro. En häftig upplevelse även för en "gammal" fågelskådare som mig!

Efter denna upplevelse smälter vi våra intryck på borggården med en kall öl och njuter av utsikten över det omkringliggande landskapet och den medeltida arkitekturen. Det är vackert!

Klockan halvtvå lämnar vi borgen på samma sätt som vi kom dit; med en spårbunden bergbana. Vi överväger att besöka världens största isgrotta men då vi inte har tillräckligt med kläder för en sådan vandring i minusgrader får vi ta det vid ett senare tillfälle (t ex imorgon).

På hemvägen kör vi riktigt fel, så där en 8 mil eller så.

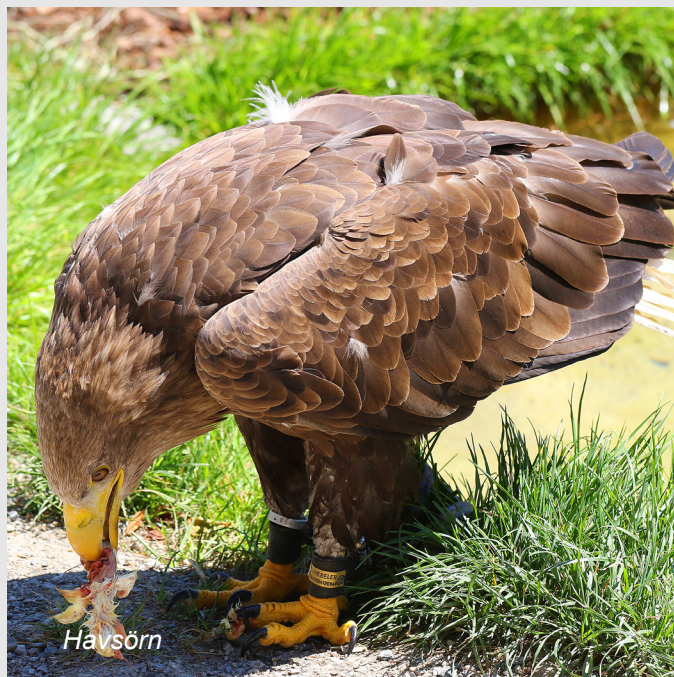
Vi har valt fel väg redan i Werfen och är nu på väg till södra Österrike. Vi passerar bl a en 7 km lång tunnel (imponerande) innan vi upptäcker vår fadäs. Var det någon som sa att gamla officerare är duktiga på att orientera sig, så glöm det! Vi kommer dock rätt efter att ha vänt på motorvägen, tankat bilen och tagit en god caffè latte på Mc Donald's i Sankt Johann.

Vi handlar ikväll på "Billa"; österrikiska specialiteter och ett vitt vin (Welschriesling), som vi som vanligt inmundigar på vår trevliga balkon. Ännu en upplevelserik dag är tillända! En dag som får ett smakrikt slut!

Gam

Havsörn

Burg Hohenwerfen

Lördagen den 4 juli

Ytterligare en god frukost på pensionatet. Även idag är det soligt och varmt och även idag far vi åt öster, närmare bestämt till den spektakulära **ravinen Liechtensteinklamm** vid byn Sankt Johann. En stor alpbäck har borrar sin väg genom en djup, och på vissa ställen, mycket smal ravin. Man har byggt en gångväg inne i ravinen, som gör det möjligt att komma en kilometer in i ravinen - och fram till ett högt vattenfall. Cirka 100 000 turister besöker årligen platsen.

En mycket häftig upplevelse att vandra in i ravinen, ständigt följd av de framrusande och dånande vattenmassorna. I ravinen ser och hör vi forsärlor.

Efter promenaden tar vi en kall Ottakringeröl (vår favorit) och släcker törsten. När vi sitter här kommer en vacker tryfjäril flygande och sätter sig bl a på ett bord. Vi får fina närbilder av en art som vi aldrig tidigare sett. Fler exemplar uppenbarar sig när vi lämnar ravinen, liksom en amiral.

Nästa mål blir **världens största isgrotta i Werfen, Eisriesenwelt**, dit vi kommer vid 14-tiden. Vägen upp till huvudbyggnaden har verkligen slingrat sig fram i mycket brant terräng.

The Eisriesenwelt is a cave labyrinth with a total length of more than 40 kilometers. It was created over a very long time period. The first cracks and fissures in the limestone caves began to form during tectonic elevations about 100 million years ago. Chemical dissolution processes and water erosion across the millennia caused the subterranean cracks to increase, leading to the development of immense hollow spaces.

Alpine caves are in a development process even today, even if many cave systems - including large sections of the Eisriesenwelt - are no longer changing significantly due to dehydration.

Ice inside the cave:

Cave ice can be formed by a variety of processes. The Eisriesenwelt is a dynamic ice cave. This means that the cave galleries and fissures form a link from lower entrances to higher openings, which – like a chimney - allow the passage of air.

Depending on the outside climate, the temperature inside the mountain is either cooler or warmer, causing an air draft from top to bottom or vice versa due to the specific weight differences of the air. In the winter, when the air inside the mountain is warmer than outside, cold air enters into the passages and cools the lower part of the cave to below zero degrees.

This means that the melting water entering the rock

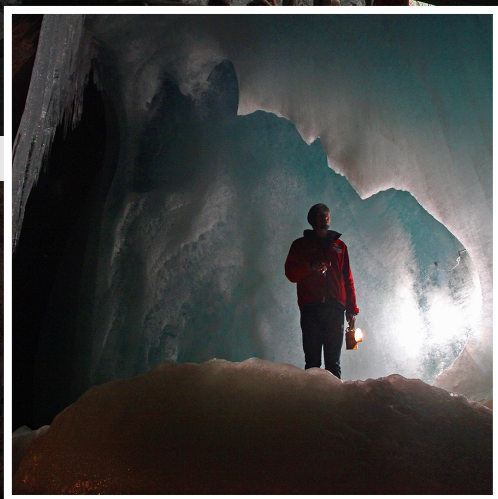
fissures in the spring and dripping into the cooler areas of the cave will freeze, forming the spectacular ice sculptures in the interior of the mountain.

Jag har med mig varma kläder, som jag har i en rygg-säck. Det är över 30 grader varmt ute men endast 2 minusgrader i själva grottan. Jola väljer att hoppa över "äventyret" till följd av kylan och sin brutna arm. För att ta sig upp till grottöppningen på drygt 1 600 m ö h måste man vandra i 20 minuter, åka linbana i 5 minuter och sedan vandra i ytterligare 20 minuter. I början av vandringen noterar jag orkidén rödsyssla längs stigen. Man är tämligen svettig när man når fram till öppningen. Efter en kvarts väntan har vi klätt oss varmt och förses nu med en karbidlampa. Det finns ingen el inne i grottan. När man öppnar porten till grottan rusar iskall luft som en stormvind genom öppningen och pressar en bakåt, sina 100 kilo till trots! Inne i grottan har vi att vandra längs 1 400 trappsteg, något som håller en varm i den kyliga luften. Vi går uppåt i grottan och förbi fantastiska isformationer, varav några är över 5 000 år gamla. Vilken värld vi har kommit in i! Här finns jättelika salar med vackra isgolv, jättelika istappar och isfall som liknar stelnade vattenfall. Oerhört vackert. Även om det är förbjudet att fotografera här inne ställer jag min kamera Canon IOS 5D MkII på högsta iso-värdet och får en del skapliga bilder.

Efter tre timmar är jag tillbaka till vår bil med lätt skakiga ben. En coca cola och en saftig muffins ger en dock krafterna tillbaka.

Klockan 19 är vi åter tillbaka i **Fusch**, fräschar upp oss och går på en näraliggande restaurang och äter en god wienerschnitzel och ett kallt vitt vin av druvan grüner veltiner. En härlig måltid efter en lätt utmattande dag. Idag har vi kört 13 mil och när vi sitter på balkongen efter måltiden noterar vi 25-gradig värme. Vi har inget att klaga på!

Isgrottan, samtliga bilder

Söndagen den 5 juli

Vi äter frukost, betalar vårt rum (4 x 60€) och säger farväl till våra trevliga värdar. Vid 09:30 lämnar vi Fusch och far mot **Salzburg**, dit vi kommer strax före klockan 12. Det är varmt och även svårt att hitta en parkeringsplats. Efter visst letande hittar vi ett parkeringsgarage och vandrar upp i stadens äldre delar. Liksom Wien är det en tämligen sammangyttrad stad, som det liksom är svårt att få grepp om. Jag tar några bilder på den breda floden Salzach, på torget, slottet och domkyrkan. Vi fikar i en skuggig gränd och avslutar besöket tidigare än planerat. Den höga värmen (36 grader) gör stadspromenader för jobbiga!

Vi reser vidare längs autobahn A1, passerar staden **Linz**, tankar bilen (och föraren) och försöker hitta en mysig by ju närmare Wien vi kommer. Första försöket blir resultatlöst men vid 17-tiden kommer vi till byn **Heiligencruzts**, med en stor religiös anläggning som påven besökte för några år sedan. Här finns en stor kyrka, kloster, museum och ett religiöst utbildningscentra. Våldigt stiliga byggnader.

Problemet är att det finns inga övernattningsmöjligheter. Vi frågar oss fram och blir rekommenderade ett mysigt gasthaus i **Mayerling**, några kilometer bort. Vi reser dit och finner en lämplig övernattnings i ett dubbelrum för 88 € per natt (inkl frukost). Idag har vi kört 41 mil och det har varit rysligt hett!

Vi vilar en stund, sedan går vi ner till deras restaurang och beställer en "Schwarzwälder Schnitzel mit kartoffeln" och ett mycket välsmakande vin (Blauer Portugieser, 1/4 lit). Kvällen tillbringas vi på vår balkong och noterar att det ligger ett museum intill vårt gasthaus. 1889 dog Österrikes kronprins Mayerling och hans unga älskarinna på sitt jaktställe här i byn. Officiellt var det självmord med allmänheten var övertygade om att han "röjdes ur vägen" för olämpliga politiska åsikter.

Måndagen den 6 juli

Vi bjuds på en god frukost, talar med ägaren om kronprins Mayerling och hans 16-åriga älskarinna - och deras öde - och reser vidare. Hade vi vetat det vi vet nu, skulle vi kunnat besöka en stor underjordisk sjö bara 8 kilometer bort. Men det missar vi nu, synd!

Vi ställer nu färden mot Wiens flygplats och platsen där vi hyrde vår bil hos Schillers. Vi noterar att vi kört 173 mil under dessa tio dagar. Vi blir skjutsade till avgångshallen, plockar ut våra biljetter och checkar in vårt bagge. Därefter blir det en ganska dryg väntan på att flyget ska gå. Det är dock skönt att sitta i en luft-

konditionerad miljö denna heta dag! Vi fördriver tiden med något att dricka och någonting att äta, håller koll på våra Facebook-konton och går några rundor på den stora flygplatsen.

Klockan 20:20 går Austrian Airs flyg till Köpenhamn. En resa som tar 1 timme och 25 minuter. Vi hämtar ut vårt bagage och tar tåget till Häsleholm. Vi är hemma kl 01:30. En trevlig och givande resa är slut!

För 37 år sedan gjorde jag en liknande resa till Österrike - Se reseberättelse från 1978-06-10--19 bland mina dagböcker!

